

της Σπεράτίας, όπως ή Μινιόν κι άφισε τὸ κεφάλι του νὰ ξαναπέση βαρὺ μέσα στὰ χέρια του.

Ἡ κηδεία τῆς Μινιόν θὰ γινότανε τὴν ἄλλη μέρα. Ὁ Βίλελμ θέλησε νὰ ντύσουν οὐρανιὰ τὸ νεκρικὸ δωματίον. Μεγάλες λαμπάδες καίγανε μέσα σιὸς τέσσερες κεροσιτίες τοὺς τοποθετημένους στὶς ἄκρες τῆς κάσας. Μικρὰ παιδιὰ, ντυμένα γαλάζια, ἔψελναν ἀντὶ τοῦ «Ἐκ Βαθέων» ἓνα χορικὸ ἀνάκτο με ρετσιτατίδες πὺν ἐδοξολογοῦσαν τὸ ἔμπα τῆς Μινιόν στὰ οὐράνια.

Ὁ γιατρὸς ἐμπαλοάμωσε τὸ σῶμα καταπῶς τὸ εἶχε ζητήσει ὁ Βίλελμ. Ὅταν οἱ νεκροφόροι ἐτοιμαστήκανε νὰ σηκώσουν τὴν ἔσκεπη κάσα, σύμφωνα με τὴν Ἰταλικὴ συνήθεια, ὁ παπᾶς πὺν ἐδιάβαζε τὴν ἀκολουθία, ἀνασήκωσε ἀλαφρὰ τὸ πέπλο, πὺν ἐσκέπαζε τὸ παιδί, καὶ εἶδαν τὴ Μινιόν ξαπλωμένη, σὰν νὰ κοιμότανε, ντυμένη με τὸ ἀγγελικὸ τῆς φόρεμα. Ὅλοι ὅσοι ἦταν ἐκεῖ πλησιάσαν με σεβασμὸ, μὰ κανένας τοὺς δὲ μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ τὸ ξάφνημα του. τόσο ἔμοιαζε πραγματικὰ μ' ἄγγελο.

Ὁ Βίλελμ μονάχα ἔμεινε καθιστός. Εἶχε συντριβῇ κάθε δυνάμη του. Δὲν ἐτολμοῦσε νὰ σιοχαστῇ ἐκεῖνο πὺν ἐνοιώθε. Ὁ Λοθάριος ἐβάδιζε πίσω ἀπὸ τὸ φέρετρο· ἦταν τρομακτικὰ χλωμὸς καὶ τὰ ταρσόμενα χαρακτηριστικὰ του ἐμαρτυροῦσαν τὸν πόνο του.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Βίλελμ ξανάφυγε. Εἶχε ἀπαρμυμένη τὴν ψυχὴ. Ὁ καιρὸς κ' οἱ δουλιὲς ἀποδιώξανε λίγο-λίγο τὴ λύπη του, μὰ ἡ εἰκόνα τῆς Μινιόν δὲν ἔσβυνε ποτε στὴν καρδιά του.

ΤΕΛΟΣ

(Μεταφρ. Ἡλ. Π. Β)

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

8—

Τὸ ἐμπόριο χωρίστηκε σὲ τρία εἶδη. Ἐμπόριο ζωοτροφῶν. Αὐτὸ τὸ ἔχει ἡ Ἐπικράτεια καὶ ὁ λαὸς παίρνει τὰ τρόφιμα, τὸ φωτισμὸ, τὴ φωτιά σὲ ἴσες μερίδες ἀπ' τὸ πρατήριο πὺν λειτουργεῖ με τὴ φροντίδα καὶ τὸν ἔλεγχο ἐδικῆς ἐπιτροπῆς πὺν ἐκλέγει ἡ κοινότητα γιὰ νὰ δουλεύει ξεχωριστὰ στὸ τμήμα τοῦτο τῆς κοινωνικῆς ἀνάγκης. Ὁ κόσμος ἂν θέλει τρώει σπῖτι του, ἂν θέλει τρώει στὰ συσσίτια.

Ἡ πώληση τῶν τροφίμων γίνεται με τὰ δελτία ἐργασίας καὶ σύμφωνα με τὴν ἱατρικὴ πιστοποίηση γιὰ τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς καχεκτικούς. Ἡ μόνεδα πὺν ὕστερ' ἀπ' τὴν κατάργηση τοῦ χρήματος, κυκλοφόρησε, κρατᾷ γιὰ ἓνα μῆνα. Ἡ κυκλοφορία τῆς δὲν ἀφίνει κανένα κέρδος στὴν Ἐπικράτεια. Μένει μονάχα μιὰ μικρὴ διαφορὰ ἀπὸ τὴν πώληση τῶν ζωοτροφῶν, πὺν πρέπει κανεὶς νὰ κἀν ξεχωριστὴ δουλειὰ καθαρῶς οἰκονομολογικὴ, γιὰ νὰ φανῇ καὶ τοῦ κέρδους αὐτοῦ ὁ τίμιος σκοπός.

Στὸ μεταξὺ ἀφέθηκε ἐλεύθερη ἡ κυκλοφορία τῶν παλιῶν νομισμάτων (χρυσῶν καὶ ἀσημένιων) καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μπόρῃ ἡ Ἐπικράτεια νὰ τὰ συγκεντρώσῃ με τὸν καιρὸ στὰ χέρια τῆς γιὰ σκοποὺς πὺν ἐνδιαφέρουν τοὺς μελλοντικούς οἰκονομολογικοὺς συνδιασμούς τοῦ Μαξιμαλισμοῦ καὶ πὺν δὲν μποροῦν νὰ ἀναλυθοῦν στὴ μελέτῃ τούτῃ.

Δεύτερο ἐμπορικὸ εἶδος εἶνε τὸ ἐμπόριο παραγωγῆς· τὰ βιομηχανικὰ εἶδη καὶ τὰ περισσεύματα τῆς γεωργικῆς καὶ γενικὰ φυσικῆς παραγωγῆς πουλιῶνται ἀπὸ ἐδικοὺς πράκτορες τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου μέσα στὴ Μαξιμαλιστικὴ Ρωσσία σ' ὄφελος τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν πὺν ἔχει ἡ Ἐπικράτεια γιὰ νὰ σταδιοδρομήσῃ στοὺς δύσκολους αὐτοὺς καιροὺς. Ἡ ἐργασία στὸ τμήμα τοῦτο πλερώνεται πάντα με μιὰ σχετικὴν ἀναλογία καὶ χωρίζεται σ' ἐργασία χειρῶν καὶ σ' ἐργασία πνευματικῇ. Κανένας ὅμως δὲν ἔχει ἀτομικὸ συμφέρο οὔτε σὲ κανένα ἐπιτρέπεται νὰ ἔχει ἀξίωση καμμιὰ γιὰ δεξιότητά ἢ ἐφευρετικότητά.

Τρίτο ἐμπορικὸ εἶδος εἶνε τὸ τραπεζικόν. Αὐτὸ εἶνε ἄγονο κι ἄκληρο. Ἀπλῶς ὑπάρχει ἓνα τμήμα πὺν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς οἰκονομικὲς σχέσεις τῆς Ἐπικράτειας με τοὺς ξένους καὶ πὺν μαζί ἐφορεῖ τὴ διαχείριση τῶν καταθέσεων πὺν πῆρε τὸ Γενικὸ Γραφεῖο ἀπ' τὶς Τράπεζες.

Ὁ Μαξιμαλισμὸς κατὰ τὴν εἰδαιμονιστικὴ τούτῃ κοινωνικὴ καὶ πολιτικοοικονομικὴν ἀναμόρφωτικὴν ἐργασία τοῦ δοκίμασε καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν πορισμάτων τῆς ψυχολογικῆς ἐρεῦνης τῶν προοδευτικῶν οἰκονομικῶν καὶ ποινικολογικῶν ἀρχῶν.

Τὸ ζήτημα ὅμως τῆς δικαιοσύνης δὲν τ' ἄγγιξαν ἀκόμα οἱ Ρῶσοι ἀναμορφωτὲς στὴν οὐσία του. Εὐχολο εἶνε νὰ καταλάβῃ κανένας πῶς στὴν προσπάθειά του αὐτὴ ὁ Μαξιμαλισμὸς οὔτε ξανοίχτηκε οὔτε νὰ μποροῦσε νὰ ξανοιχτῇ, ἐξ αἰτίας τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν συνθηκῶν τοῦ δημόσιου βίου τῆς Ρωσσίας κατὰ τοὺς καιροὺς αὐτοὺς. Κατάρτισε μολτοῦτα ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Λαοῦ γιὰ τὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις μιὰν ἐδικὴν ἐπιτροπὴ πὺν δουλεύει ταχτοποιῶντας τὰ μέσα γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης», «καὶ στὴ δουλειά τῆς ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ φωτίζοντας ἀπ' τὸ πῶς πλατὺ καὶ πῶς ἀδρὸ ἀντιφάγγισμα τῆς σύγχρονης σκέψης πὺν κυβερνᾷ τὴν ἔρευνα καὶ τὶς σκοπιμότητες τῶν Προοδευτικῶν σχολῶν». Τὶ μέλλεται νὰ βγῇ ἀπ' τὴν προσπάθεια τούτῃ, θὰ τὸ δοῦμε ὕστερ' ἀπ' τὴν εἰρήνη.

Ἐδῶ σταματᾷ ἡ ἀνασκόπηση μας ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ Πρόβλημα. Γιὰ νὰ κρατηθῇ ὅμως ἡ μελέτῃ αὐτὴ στὰ ὅρια πὺν τῆς τάσαμε προλογίζοντας τὴ χρειάζεται μιὰ σειρὰ ἀρθρῶν πὺν φαινομενικὰ θάνε ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτὴν οὐσιαστικά, ὅμως δένονται με τὴν πνευματικὴ τῆς ἐπιδίωξη.

Ἡ ἀνάλυση ἄλλωστε τοῦ μεξιμαλιστικοῦ προγράμματος, ὅπως ἔγινε στὶς τρεῖς τελευταῖες συνέχειες, δίνει σὲ κείνους πὺν γνωρίζουνε καὶ νοιώθουν μιὰ κάποιαν εἰκόνα τοῦ πὺν μέλλει νὰ τραβήξῃ γενικώτερα κ' ἡ παγκόσμια προοδευτικὴ κίνηση. Γιὰ τὸ πρῶτο μας ἀρθρο θὰ τὸ στρέψουμε ὀλόγυρα ἀπ' τὴ κίνηση τοῦ μαξιμαλιστικοῦ ἰδανικοῦ στὸ διάβα τῶν γενικῶν ἐπιδιώξεων γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς εὐτυχίας.

Σήμερα ὄχτροι καὶ φίλοι, σύμμαχοι κι ἀντίμαχοι προσπαθοῦνε νὰ ἱσορροπιστοῦν γύρω ἀπ' τὸν ἀναδημιουργικὸν αὐτὸ πυρετὸ πὺν ἀναψεν ὁ Μαξιμαλισμὸς στὴν Πατρίδα του, τὴ Ρωσσία, κι ἀπὸ κει πέρα παντοῦ σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένη. Μένει τώρα νὰ κυτᾶσθαι τ' ἀρνητικὰ καὶ τὰ θετικὰ στοιχεῖα στὶς διάφορες χώρες καὶ στοὺς διάφορους λαοὺς τῆς Γῆς, πὺν θὰ δουλέψουν καὶ θὰ δουλευτοῦν στὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴν κάθαρση ἢ τὴ λύτρωση καὶ τὴ δημιουργία τῆς Καινούργιας Ἐποχῆς.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ